

ca. Vlomilec je vse prebrskal po notranjosti svetišča v veri, da bo naletel na denar, katerega pa ni bilo in je moral oditi praznih rok.

Večji vlom pri kmetu. Pri Sv. Barbari pri Škofji Loki so pri posestniku Janezu Pinterju imeli vsi domači delo na polju in je bila domačija čisto nezavarovana. To priliko je nekdo uporabil, razbil zadnja vrata, se vtihotapil v kuhinjo ter v notranjost hiše, kjer je vse preobrnil. Vlomilec je odnesel 3000 Din gotovine, 21 rjuh in pet parov moških čevljev. Skupna škoda znaša 10.000 Din. Obstojata sum, da je bil v tem slučaju na delu prosluli vlomilec Bradeška, ki je ušel iz zaporov in ga že mesece zamen iščejo.

Stoletnica Slomškovega molitvenika za fante: »Življenja srečen pot! Fantje slovenski, ne pozabite na ta redek jubilej in v vsaki župniji naj se osnuje odbor, ki bo pripravil proslavo tega jubileja za september na tak način, da bodo vsi fantje do tedaj prebrali te lepe Slomškove nauke. Molitvenik sam dobite v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Izpred sodišča.

Obsodba napadalcev. V noči je bil izvršen vlom v stanovanje 71 letnega najemnika Jerneja Laznika iz Zreč. Vlomilci so se spravili nad starca in so mu grozili s smrtjo, ako jim ne izroči denarja. Laznik jim je dal, kar je imel, da si je otel življenje. Orožniki so nočne razbojniške napadalce hitro polovili, in sicer: Silvijski Blečič, 28 letnega vrtnarja brez stalnega bivališča, Alojza Tajnikar, 23 letnega krojača iz Sp. Doliča, mladoletnega T. F. iz Sp. Doliča in Franca Repinc, 27 letnega tesarja brez stalnega bivališča. Aretirani so napad priznali in izpovedali, da so Lazniku oropani denar koj zapravili. Dne 25. junija se je vršila proti omenjeni četvorici obravnava v Celju. Blečič je bil obsojen na dve leti, Tajnikar na tri leta in mladoletni na šest mesecev strogega zapor.

Slovenska Krajina.

Sobota. V sredo 23. junija je ob 16 umrla Marija Luisa Hartner, rojena Schmidt, mati tukajšnjega župana in predsednika cerkvenega odbora. Pokojnica je dolgo časa bolehal in se zdravila v Gradcu. Njeni duši želimo blaženi mir pri Bogu! Sorodnikom, zlasti g. sinu, iskreno sožalje! — Vrnili so se iz mariborskega bogoslovja naši bogoslovci — štirje po številu, ki bodo prihodnje leto že imeli nove maše.

Nova maša. V nedeljo 18. julija bo daroval v tukajšnji farni cerkvi g. Janez E. Rajner prvo sv. daritev. Priprave za to lepo slovesnost so v polnem teku. Slavnostni govornik za to priliko je že od začetka naprošen g. kaplan Stefan Zver, doma od Lipe — in ne kdo drugi, kakor je to neki lokalni časopis popolnoma neosnovano poročal.

Prosvetno društvo. Sezona se bliža koncu. V zadnjem času je bilo precej lepših prireditev in iger. Posebno pozornost je vzbudila »Ženitev« (Gogolj) pod režijo g. Potokarja; nadvse lepo so igrali »Krvav denar« pod režijo g. Tuša; člani iz Kroga so imeli toliko poguma, da so kar sami pripravili Finžgarjevo »Verigo«. Režiral jo je g. Stancer, ki je nešteto krat šel iz Sobote v Krog na vaje, zato pa je tudi igra proti pričakovanju lepo izpadla. — Ker so prišli vroči letni dnevi in Sobočani gredo raje ven, je s tem dramsko delo zaključeno. — V soboto 26. junija je bila v Prosvetnem domu lepa prireditev v spomin na majniško deklaracijo. Ta proslava ima za naše kraje poseben pomen, ker nam predločuje osvobodilne in probujevalne misli, ki so ob prevratu privedle Slovensko krajino tja, kamor spada.

Rakčkan. Preteklo nedeljo, 20. junija, so se vršile okrožne gasilске vaje. Nastopilo je več čet. Vaje so bile redovne, z brizgalnami na su-

Žepne svetilke

izdeluje edino domačo tvornica

IVAN PASPA I SINOV

Zagreb, Koturaška 69

hem, plinski napad in napad na ogenj. Precej pozornosti je vzbudil samaritanski oddenek, ki je pokazal veliko izvežbanost in požrtvovalnost. Vaje so se vršile pod vodstvom okrožnega inspektorja g. Celca. Navzoč je bil tudi načelnik župe g. Benko, ki je ob zaključku spregovoril lepe besede o ljubezni do bližnjega, na kar je bakovska godba zaigrala himno.

Satahovel. Naša gasilska četa je najmlajša v tem okrožju. Vendar je pri nastopu v Rakčkanu, kjer je nastopila prvič, pokazala strumno disciplino in naredila lep vtis. Želimo mladi četi napredka v pravem gasilskem duhu in ljubezni do bližnjega.

Tišina. Pri nas bo letos nova maša. Dne 11. julija bo daroval svojo prvo daritev v farni cerkvi g. Nemec Matija iz Kupšincev. Zanimanje za to redko slovesnost je celo pri evangeličanih zelo veliko, ki so ponosni, da iz svoje srede imajo takega gospoda. Slavnostni pridigar bo g. Gaber Alojzij, kaplan pri Sv. Jurju pri Rogaševcih, doma iz tišinske fare, rojak g. novomašnika.

Sodišinci. V nedeljo 27. junija je bila blagoslovitev novega gasilnega doma, ki si ga je četa postavila. Blagoslovilne obrede je izvršil č. g. dekan Krantz Jožef s Tišina, ki je pri tej priliki imel lep nagovor. Slovesnosti se je udeležil tudi g. župni načelnik Benko iz Sobote.

Prosvetni tabor v Laškem

Župnija Laško je v nedeljo 20. junija proslavljala svoj veliki dan. Ta dan smo imeli v Laškem blagoslovitev novega prapora Slomškovega pro-

svetnega društva v zvezi s prosvetnim taborom. Že na predvečer je bilo v naši župniji praznično razpoloženje. Številni kresovi po vsej župniji, pritrkavanje zvonov v Laškem in podružnicah, vse to je oznanjalo, da bo v nedeljo v Laškem nekaj posebnega. Najlepši je bil kres pri starem gradu, v obliki križa, v zvezi s pokanjem topčev in spuščanjem raket, vse to je vzbudilo najlepše razpoloženje za naslednji dan.

Žrtve izbruha ognjenika

Na otoku Nova Gvineja nad Avstralijo so doživeli letos 3. junija strahovit izbruh ognjenika. Nesreča je zahtevala 500 smrtnih žrtev. Vsi Evropejci so se izselili iz ogroženega ozemlja v strahu, da bi ne začeli valed potresa bruhati še drugi ognjeniki.

Strašna smrt pri odsko-ku s padalom

Pred očmi 12 tisoč gledalcev se je odigrala te dni v norveškem kraju Tönsbergu velika nesreča pri odskakovanju iz letala s padalom. Znan norveški skakalec s padalom Ole Nas je imel skočiti iz aeroplana v višini 400 metrov. Odskočil pa je tako nesrečno, da so se mu noge zapletle med vrvi. Zara-

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

25

»Jaz pa želim, da bi ti našel srečo,« mu je odgovorila, »pravo, resnično srečo.«
»Kaj? Kaj? Ali si se že odločila?«
»Ne. Potrpi do torka! Zdaj še ne morem reči.«
»Zbogom tedaj, Veronika! Pa spomni se me kaj — v lepem, kajne?«
»Da, molila bom zate. Zbogom!«

Prisrčna je bila njena beseda, toda roke mu tudi danes ni dala. Še enkrat jo je pozdravil, potem pa je naglo odmahal.

Lahek mu je bil korak, ko se je vračal v svoje planine. Vesel je bil; saj je bil napol že prepričan, da je našel srečo. Po vsem, kar je na Veroniki videl, je sklepal, da ga ima tudi ona vsaj nekoliko rada.

Zakaj še potem odlaga in mu ne da besede?

Pa to si je lahko razložil. Veronika ni takih ena, ki se kar na prvi migljaj obesijo na fanta. Njo je treba prositi, za njo se je treba boriti.

Tega ji ne more zameriti, še bolj jo mora občudovati in spoštovati. To dekle je vsake žrtve vredno.

Če bo Veronika njegova žena, mu ne bo težko začeti redno življenje. In spoved tudi ni tak konj! Saj je bil zadnjič že čisto na tem, da jo opravi. Ko bi se špeli ne bil dal pregovoriti, bi bilo danes že

vse drugače. Vsaj te razdvojenosti ne bi bilo v njem. Ko se tega notranjega nemira, kateri ga od misljona sem preganja, iznebi, bo pač lahko srečen in Veronika z njim.

Toda še stoji med njo in njim ko strahotna pošast oni božji rop.

Ah ne! Kar je vzel, bo vrnil, saj je to itak že hotel storiti. Potem bo vse dobro.

Ali bo s tem res že vse dobro? Ali že sme kar tako misliti na ženitev?

Zakaj ne? Zasluži dovolj, da lahko redi družino. In ko dobi po Cenci, ki je najbrž njegova prava mati, še hišo, bo imel vsega dovolj. Hišo bo prodal in s tem izkupičkom — in kar bo še drugega denarja — si v Dolnji planini lahko postavi čeden dom. Ali pa, če bi Veronika ne marala v hribe, postavi v Šmarju novo hišo. Toliko bo po materi že dobil, da bo mogel imeti hlapca, ki bo včasih namesto njega pogledal na gamse...

Tako je predel misli in sanjal lepe sanje o bodočnosti.

V nedeljo je bil že spet v Dobrovljah. Zgodaj zjutraj je prišel čez Hude peči in Rdeči breg, in sicer naravnost čez skalnate stene, ki jih razen njega še ni prekoračil noben človek. S tem drznim prehodom si je pot do Dobrovelj za polovico skrajšal.

Cencinega doma se je danes izognil, niti ni nameraval tja, ampak je hotel le k maši; upal je, da bo Veroniko videl v cerkvi in da ga bo tudi ona